

Конституційний Суд України
01033, Україна, м. Київ, вул. Жилианська, 14

Товариство з обмеженою відповідальністю
«АЙКОН МЕДІА»

Представник Товариства з обмеженою
відповідальністю «АЙКОН МЕДІА»
Писаний Денис Олександрович.

КОНСТИТУЦІЙНЕ ЗВЕРНЕННЯ
про офіційне тлумачення положень абзаців 1, 2 ч. 6 ст. 4-1 Закону України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності»

На підставі п. 2 статті 150 Конституції України ("Голос України", № 128 від 13 липня 1996р.) та відповідно до п. 4 статті 13 та статей 42, 43 Закону України "Про Конституційний Суд України" ("Голос України", № 199 від 22 жовтня 1996 р.) **прошу Конституційний Суд України надати офіційне тлумачення** положень абзаців 1, 2 ч. 6 ст. 4-1 Закону України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2005, N 48, ст.483) щодо застосування принципу мовчазної згоди у разі якщо у встановлений законом строк суб'єкту господарювання не видано або не направлено документ дозвільного характеру або рішення про відмову у його видачі. А саме:

Стаття 4-1. Основні вимоги до порядку видачі документів дозвільного характеру або відмови в їх видачі, переоформлення, видачі дублікатів, анулювання документів дозвільного характеру.

Абзац 1 «у разі якщо у встановлений законом строк суб'єкту господарювання не видано або не направлено документ дозвільного характеру або рішення про відмову у його видачі, то через десять робочих днів з дня закінчення встановленого строку для видачі або відмови у видачі документа дозвільного характеру суб'єкт господарювання має право провадити певні дії щодо здійснення господарської діяльності або видів господарської діяльності. Копія заяви (опису прийнятих документів) з відміткою про дату їх прийняття є підтвердженням подачі заяви та документів адміністратору або дозвільному органу».

Абзац 2 «днем видачі документа дозвільного характеру вважається останній день строку розгляду заяви дозвільним органом, передбаченого законом».

Предмет необхідного тлумачення:

1) абзаци 1, 2 ч. 6 ст. 4-1 Закону України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» щодо застосування принципу мовчазної згоди у разі якщо у встановлений законом строк суб'єкту господарювання не видано або не направлено документ дозвільного характеру або рішення про відмову у його видачі.

«у разі якщо у встановлений законом строк суб'єкту господарювання не видано або не направлено документ дозвільного характеру або рішення про відмову у його видачі, то через десять робочих

днів з дня закінчення встановленого строку для видачі або відмови у видачі документа дозвільного характеру суб'єкт господарювання має право провадити певні дії щодо здійснення господарської діяльності або видів господарської діяльності» (Чи може суб'єкт господарювання здійснювати певні види господарської діяльності без наявності письмового дозволу, а лише на підставі підтвердженого факту відсутності відповіді уповноваженого органу державної влади?).

«Копія заяви (опису прийнятих документів) з відміткою про дату їх прийняття є підтвердженням подачі заяви та документів адміністратору або дозвільному органу» (Чи є підтвердженням застосування принципу мовчазної згоди – наявність копії заяви (опису прийнятих документів) з відміткою про дату їх прийняття і факт прострочення строку на відповідь уповноваженого державного органу влади?).

«Днем видачі документа дозвільного характеру вважається останній день строку розгляду заяви дозвільним органом, передбаченого законом» (Чи можна вважати, що держава гарантує суб'єкту господарювання охорону його законних прав на певний вид господарської діяльності з дня застосування мовчазної згоди?).

Обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні:

Офіційне тлумачення положень абзаців 1, 2 ч. 6 ст. 4-1 Закону України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» є необхідним у зв'язку з наявністю неоднозначного їх застосування судами та органами державної влади України.

30 березня 2016 року Вищий адміністративний суд України прийняв ухвалу у справі №800/2944/16 за позовом Товариства з обмеженою відповідальністю "Нафтогазрембуд-1" до Державної служби геології та надр України, за участю третіх осіб - Дочірнього підприємства Національної акціонерної компанії "Надра України "Західукргеологія", Міністерства екології та природних ресурсів України, про зобов'язання вчинити певні дії. При розгляді даної справи Вищий адміністративний суд України прийшов до висновку про бездіяльність суб'єкта владних повноважень у 60-денний строк законодавчо наданий для розгляду заяви позивача разом з належними документами, які передбачені Порядком надання спеціальних дозволів на користування надрами, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України № 615 від 30 травня 2011 року, а також відсутність законних підстав для їх повернення заявникові.

За результатами розгляду цієї справи Вищий адміністративний суд України залишив рішення Київського апеляційного адміністративного суду в силі, тим самим, зобов'язавши Державну службу геології та надр України повторно розглянути заяву Товариства з обмеженою відповідальністю "Нафтогазрембуд-1" від 25.11.2014 року. про надання Товариству з обмеженою відповідальністю "Нафтогазрембуд-1" спеціального дозволу на право користування надрами Тинівського газового родовища Львівської області з метою видобування вуглеводнів відповідно до підпункту 1 пункту 8 Порядку надання спеціальних дозволів на користування надрами, затвердженого Постановою КМУ від 30.05.2011 року №615.

Таким чином, суд вважає, що в разі порушення уповноваженим державним органом влади строків на надання відповіді на заяву про отримання відповідного дозволу суб'єкта господарювання, то він повинен повторно розглянути відповідну заяву.

В іншій справі _____ за позовом Прокурора Подільського району міста Києва в інтересах держави в особі Державної екологічної інспекції у місті Києві до Публічного акціонерного товариства "Квазар", третя особа: Державне управління охорони навколишнього природного середовища в місті Києві, про стягнення 3246012,44 грн. за здійснення спеціального водокористування з підземних вод без дозволу, Вищий адміністративний суд України в своїй ухвалі від 28 квітня 2015 року вказує на те, що суд апеляційної інстанції, з посиланням на приписи ст. 1166 ЦК України, ст.ст. 6, 44, 48, 49 Водного кодексу України, ст. 40 ЗУ "Про охорону

навколишнього природного середовища", ст.ст. 1, 41 ЗУ "Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності", встановивши, що не отримавши у встановлені законодавством строки відповіді на заяви від 19.08.2011 року, 02.11.2011 року і 01.12.2011 року, згідно принципу мовчазної згоди, Відповідач вправі був здійснювати спеціальне водокористування без отримання відповідного на те дозволу.

Таким чином, суд визнає, якщо суб'єкт господарювання не отримує у встановлені законодавством строки відповіді на подані ним заяви про отримання відповідного дозволу, то такий суб'єкт вправі здійснювати господарську діяльність без отримання відповідного на те дозволу.

Виходячи із вищезазначеного, Вищий адміністративний суд України по різному тлумачить та застосовує правові наслідки при порушенні органом державної влади положень абзаців 1, 2 ч. 6 ст. 4-1 Закону України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності».

В першому випадку суд зобов'язує державний орган повторно розглянути звернення суб'єкта господарювання, але це не узгоджується з ч. 6 ст. 4-1 Закону України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності», яка вказує на те, що при застосуванні принципу мовчазної згоди суб'єкт господарювання має діяти без дозволу, тому в такого суб'єкта не має жодної необхідності в повторному зверненні до такого органу.

В другому випадку суд визнає той факт, що в разі порушення органом державної влади строків на розгляд заяви про отримання відповідного дозволу, то застосовується принцип мовчазної згоди, який дозволяє відповідному суб'єкту господарювання діяти без дозволу.

Наведені приклади та додані матеріали доводять неоднозначність застосування судами положень абзаців 1, 2 ч. 6 ст. 4-1 Закону України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності», тому вважаємо, що неоднозначне застосування зазначених положень може призвести до порушення прав та законних інтересів Товариства з обмеженою відповідальністю «АЙКОН МЕДІА», оскільки основним видом діяльності товариства є надання послуг з розміщення зовнішньої реклами, зокрема в місті Києві, а відповідно до рішення Київської міської ради від 22 вересня 2011 року №37/6253 «Про затвердження Порядку розміщення реклами в м. Києві» розміщення зовнішньої реклами в місті Києві здійснюється на підставі відповідного дозволу.

28 березня 2016 року Товариство з обмеженою відповідальністю «АЙКОН МЕДІА» в особі керівника товариства Доморацької Жанни Юріївни звернулося до Центру надання адміністративних послуг із заявами про надання дозволу на розміщення зовнішньої реклами (фасадного банеру) за адресою:

На підставі поданих заяв та доданих до них матеріалів Центр надання адміністративних послуг надав керівнику ТОВ «АЙКОН МЕДІА» Доморацькій Жанні Юріївні три описи документів за такими номерами: 1. У вказаних описах вказано кінцеву дату надання адміністративних послуг 12.04.2016. Проте, в зазначену дату ТОВ «АЙКОН МЕДІА» не отримало жодної відповіді. Таким чином, має бути застосований принцип мовчазної згоди.

Отже, саме з метою забезпечення реалізації та захисту прав та інтересів ТОВ «АЙКОН МЕДІА» та, взагалі, визначення вірного застосування зазначених норм, враховуючи актуальність цього звернення в світлі законодавчої неврегульованості механізмів застосування принципу мовчазної згоди у разі якщо у встановлений законом строк суб'єкту господарювання не видано або не направлено документ дозвільного характеру або рішення про відмову у його видачі, вважаємо, що потребує офіційного тлумачення положення абзаців 1, 2 ч. 6 ст. 4-1 Закону України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності».

Додатки:

